

Donderdag

den 28 December.

PETERSBURG den 13^{den} December.

Zaterdag is de ijsgang op de Newa voor de derde maal begonnen, en ditmaal zoo sterk, dat reeds Zondag voormiddag de overvaart moest gestaakt worden. Des namiddags om 4 uur ging het ijs vastzitten, en gisteren is, door middel eener noodbrug, de gemeenschap hersteld. In de jaren 1722 en 1725 was de Newa mede den 10^{den} December gaan vastzitten.

DUITSCHLAND.

Leipzig, 25 December. Gisteren avond kwam de Göttingische hoogleraar, *Dahlmann* alhier aan. Hoewel het op dien oogenblik sterk regende, verzamelde zich toch spoedig eene groote menigte menschen voor zijn logement, en er werd een gejuich ter eere van hem, mitsgaders van zijnen ambtgenoot *Weber*, en vervolgens ter eere van de zeven Göttingische professoren aangeheven, hetwelk telkens door de verzamelde menigte driemaal met steeds verhoogde geestdrift herhaald werd.

Frankfort, 24 December. De regeringen van Zuid-Duitschland hebben de kleine munt, de zes- en driekruzerstukken, een derde van de nominale waarde verminderd. De Saksisch-Coburgsche regering heeft dit mede gedaan, schoon zij voor weinige maanden nog eene groote menigte van die munt voor de volle nominale waarde uitgegeven heeft, en zelfs aan hare onderdanen daarbij ten pligt stelde, om ze voor die waarde aan te nemen. Deze handelwijs heeft hier eenen zeer ongunstigen indruk gemaakt.

Brunswijk, 26 December. De koning van Hanover is den 13^{den} hier aangekomen en op het hertogelijk paleis afgestapt. Heden is hoogstdezelve naar Hanover teruggekeerd.

HANOVER.

Göttingen, 25 December, des avonds. Er hebben heden, helaas, eenige ongelukken plaats gehad. Om 2 uur kwam een stormwind op een oogenblik van het noorden en bleef tot 10 uur in de stad gaan langs de allée, waar de gebroeders *Grimm* wonen. In die allée hadden er zich velen bij de wandelaars gevoegd, en deze groeiden alzo tot eene aanzienlijke menigte, welke, voor *Grimms* huis aangekomen, aldaar een gejuich aanhief. Er kwamen pedellen toeschieten, die eenige personen in hechtenis namen. De overige menigte begaf zich vervolgens naar de Gothmarsstraat, alwaar eenige dragonder-officieren werden uitgejouwd. Op de markt aangekomen, ontmoette men dragonders te paard. Een derzelve drong tusschen den digten drom in en werd gehoord. Dit had ten gevolge, dat de landdragonders er met de sabel op inhieuwen. De studenten, die geheel ongewapend waren, weken ijlings terug, de landdragonders zetteden de vlugtenden achterna, riepen dat men uiteengaan moest, en hieuwen er beurteelings met het scherp en het plat op in. Sommigen der studenten werden zwaar gekwetst, en uit de huizen, waarin men ze gebragt had, door de landdragonders uitgehaald en naar het universiteitsgebouw gebragt. De rust werd niet verder gestoord. — Later kwamen ongeveer 400 studenten bijeen, om, zoo het schijnt, het besluit te nemen, om voortaan geene andere collegien, dan de clinische, meer te bezoeken.

De hoogleraren *K. O. Muller*, *Ritter*, *Schneidewin*, *von Leutsch*, *Kraut* en *Thöl* hebben den 13^{den} eene verklaring ingezonden, dat zij in alle opzichten met de gevoelens der zeven professoren overeenstemmen. Zij zullen derhalve wel een gelijk lot als hunne afgezette ambtgenooten te wachten hebben. Men vreest, dat de universiteit mischien met kersmis tot paschen zal gesloten worden.

De hoogleraren *J. Grimm*, *Dahlmann* en *Gervinus* hebben hunne toeoorders uitgenoodigd, om het betaalde honorarium terug te nemen; doch de studenten zijn niet voornemens dit te doen.

Göttingen, 26 December. Een aantal studenten heeft besloten om de heeren *Dahlmann* en *J. Grimm* in het Hessische stadje *Witzenhausen* het laatste vaarwel toe te brengen; en daar aan de verhuurders van rijtuigen verboden schijnt te wezen, om aan studenten rijtuig te leveren, hebben zij besloten de reis derwaarts te voet te doen.

— Leder student wordt thans bij de minste wederspanning in hechtenis genomen, en, als hij een buitenlander is, door landdragonders uit de stad gebragt. De magt, anders door den akademischen senaat uitgeoefend, is thans door een volsrekt militair gezag vervangen.

Göttingen, 27 December, des avonds. Aan de verhuurders van

rijtuigen was gisteren avond en heden, op eene boete van 20 daalders, verboden om rijtuigen of paarden te leveren. Desniettemin zijn er ongeveer 300 studenten te *Witzenhausen* verzameld geweest. De burgerij heeft hen aldaar eene groote zaal ingeruimd. Bij de aankomst der verbannen hoogleraren hebben de studenten de paarden van de rijtuigen gespannen en dezelve over de brug de stad ingetrokken. De hoogleraren hebben na den middag de reis naar *Kassel* voortgezet, wegwaarts een groot gedeelte der studenten hen uitgeleide gedaan heeft.

Hanover, 26 December. Men denkt, dat de Göttingische hoogleraren, de gebroeders *Grimm*, hunne woonstede te *Kassel* zullen vestigen. *Gess*, die, even als *Gottfried Muller* en anderen, hunne zijde gekozen heeft, zal zich waarschijnlijk naar *Parijs* begeven, waar de groote sterrekundige zeker het beste onthaal zal vinden.

— Te *Osnabrug* hebben onlusten plaats gehad, zoo het schijnt na aankomst van een bevel uit *Hanover*, om den burgermeester aldaar, *Dr. Stuve*, in hechtenis nemen. Een aantal burgers vereenigde zich om denzelven uit de gevangenis te bevrijden. Door tusschenkomst der militaire magt werd de rust hersteld. *Dr. Stuve* is bekend als een der voornaamste leden van de laatste kamer der afgevaardigden. Hij was de eenigste, die het woord voerde, toen de kamer, daags na de komst des konings, ontbonden werd. Hij is een man van groot vermogen, die bij de burgerij in hooge achting staat.

— Verscheiden ambtenaren, zoo regterlijke als andere, mitsgaders onderscheidene advokaten, maken zwaarigheid om de huldiging der tegenwoordige regering te onderteekenen.

Göttingen, 29 December. De meeste studenten, die de verbannen professoren uitgeleide gedaan hebben, zijn teruggekeerd. Te *Kassel* heeft men slechts een dertigtal van hen toegelaten, terwijl zij den last ontvingen, om voor middernacht de stad weder te verlaten.

ROME, den 14^{den} December.

Zie hier de redevoering, welke *Z. H. de Paus*, op den 10^{den} dezer, betreffende de beklagenswaardige *Keulsche* zaak, in het geheim conistorie gehouden heeft:

Eerwaarde Broeders!

Toen wij door innige droefheid verteerd werden over den hier en daar bedroevenden toestand der Katholijke kerk, en in een ambt gesteld, waarin het niet genoeg is, het verbroken te herstellen, en zoo te worden, dat wij ons niet kunnen onthouden, om het te beklagen. Het is een eenschaps eene nieuwe oorzaak tot smart, die, wij bekennen het, ons daarom des te heviger trof, naarmate wij dezelve minder te verwachten meenden te hebben. Het kan U niet ontgaan, Eerwaarde Broeders! waarop deze woorden betrekking hebben, en waarom onze bedroefde ziel het besluit nam Uwe vergadering terstond hier te beleggen. Ook geldt het hier geenszins eene onbekende, slechts door partikuliere berigten opgenomene zaak, maar het geldt hier eene gebeurtenis, die reeds genoegzaam door openlijke schriften bekend geworden is. Wij betreuren een zeer groot onrecht, hetgeen onlangs onzen eerwaardigen Broeder *Clemens Augustus*, Aartsbisshop van *Keulen*, is aangedaan, als zijnde hij op koninklijk bevel van zijn herdersambt ontzet, met geweld en krijgsmagt van zijn zetel geligt en naar elders verwezen. In groote droefheid echter werd hij hierdoor gedompeld, dewijl hij, wel is waar bij voortdaring bereid was den Keizer te geven wat des Keizers is, evenwel gedachtig aan zijnen pligt om de leer en tucht der kerk gemoedelijk te handhaven, betreffende de gemengde huwelijken, geen' anderen regel volgde, dan dien, welke in den *Ap. stolischen* brief aan den Aartsbisshop en de Bisschoppen in het westelyk gedeelte des *Pruissischen* Rijks, van 25 Maart 1830, door onzen voorganger *Pius VIII*, zaliger gedachtenis, was verklaard geworden.

Door dezen brief evenwel was de heilige stoel in zijne toegevendheid reeds zoo verre gegaan, dat met regt kan gezegd worden, dat zij die grenzen bereikt had, die volstrekt niet verder mogen overschreden worden.

Gij weet zeer nauwkeurig, dat onze zoo even genoemde Voorganger hoogst ongaarne tot die zachte maatregelen besloten heeft, en door niets anders daartoe bewogen werd, dan door de noodzakelijkheid, om heviger rampen af te wenden, welke de kerk en de katholijke gestelijkheid dier landstreek, volgens de gedane bedreigingen, zekerlijk zouden overkomen zijn.

Wie zoude verder hebben kunnen gelooven, dat deze Pauselijke verklaring, hoe toegevend ook en ofschoon meermalen door den koninklijken gezant te *Rome* aangenomen, in eenen zin zoude opgevat worden, die de onwrikbare grondslagen van de Katholijke kerk omverwerpt en geheel en al strijdig is met het gevoelen des Apostolischen stoels! — Maar hetgeen niemand bedenken konde en waarvan het geringste vermoeden zelfs misdadig zoude geweest zijn, dat is door den welberekenenden aandrang der wereldlijke magt gebeurd.

Naauwelijks hadden wij tot onze groote droefheid deze zaak vernomen, of wij haasteden ons, degenen, die het gold, onze tegenvoorstellingen te laten weten, terwijl wij tegelijk verklaarden, hoe noodzakelijk het voor ons, krachtens ons Apostolisch ambt, was, degenen te vermanen, dat zij het niet voor van den *H. S.* uitgegaan zouden houden, waarvan deze zeer verwijderd is. Naardien men ons hierop geantwoord had, alsof onze klagten geheel en al ongegrond waren, kwam er een brief van een der Bisschoppen uit die omstreken, die, op den

and des grafs, op den oogenblik dat hij den eeuwigen regter rekenschap zoude geven van zijn bewind, ons eene op aandrang der Regering door eenen der Bisschoppen gedane Instructie toezond en duidelijk te kennen gaf, dat hij het groote nadeel, hetwelk daaruit voor de kerk zoude voortvloeijen, en de schennis harer wetten door het licht der Goddelijke genade inzag, en de dwaling, die hij onderteekend had vrijwillig en uit eigen beweging herriep. Terstond hebben wij er voor gezorgd om Z. M. den Koning een exemplaar van dat eigenhandig schrijven te zenden, opdat het meer en meer duidelijk mogt worden, hoe wij de door genoemde bisschoppen aangenomene wijze, om den Apostolischen brief onzes voorgangers uit te leggen, ten eenemale verwerpen. — Hiernit zal u, eerwaarde broeders! blijken, dat wij in dezen niets verzuimd hebben van hetgeen van onzen plicht was. Evenwel (wij zeggen het met leedwezen, en door de innigste smart getroffen), werd, buiten ons weten en terwijl wij nog naar een billijk antwoord op onze vertoogen en verklaringen uitzagen, den Aartsbisschop van Keulen aangekondigd, dat hij of de door ons afgekeurde uitlegging aangaande de gemengde huwelijken volgen, of zijn bisschoppelijk ambt nederleggen moest, terwijl men in geval van weigering hem te verstaan gaf, dat de regering hem dan de uitoefening van zijn geestelijk gezag geheel en al verbieden zou. En men verwijde hier niet meer. Toen hij zich nu, hoe billijk ook, verzette, gebedde datgene, hetwelk wij in den beginne met huivering gezegd hebben. Verneemt tegelijk de wijze, waarop men ons behandelde heeft, want eerst op den 1sten dezer heeft de tegenwoordige prussische zaakgelastigde datgene als op handen zijnde aangekondigd, hetgeen reeds den 21sten der vorige maand was volbragt geworden. — In deze omstandigheid, Eerwaarde Broeders! geloofden wij aan God, de kerk en het ambt, dat wij bekleeden, verschuldigd te zijn, de Apostolische stem te verheffen, en in uwe vergadering de kerkelijke onschendbaarheid als aangerand, de bisschoppelijke waardigheid als gekrenkt, het geestelijk gezag als overweldigd, en de regten der Katholieke kerk en des H. S. openlijk voor geschonden te verklaren. — Terwijl wij echter dit doen, willen wij te gelijk den Aartsbisschop van Keulen, een Man, door menigvuldige deugden uitblinkende, den welverdienden lof toebrengen, dewijl hij met zooveel zelfsgewaar het belang der kerk onoverwinnelijk verdedigd heeft.

Bij deze gelegenheid verklaren wij te gelijk openlijk en plechtig, hetgeen wij tot dus verre voor ons zelve niet nagelaten hebben, dat wij namelijk in Pruisen elke onregmatige en tegen den waren zin der verklaring onzes voorgangers, aangaande de gemengde huwelijken in gevoerde handelwijze, geheel en al verwerpen. Dewijl overigens de Bruid des onbevleeten Lams dagelijks grooter rampen treffen, zoo kunnen wij niet voorbij u, die onze zorgen deelt, naar mate van uwen bekenden ijver en vroomheid, dringend uit te noodigen, om met ons tot den vader aller barmhartigheid de hartelijkste gebeden ten ootmoedigte op te zenden, op dat hij van den hoogen zetel des hemels genadiglijk moge nederzien op den wijnstok, dien zijne regterhand geplant heeft, en gunstiglijk een voortdurenden storm moge afweeden.

LONDEN, den 23sten December.
Sedert het midden dezer week was het ook hier bekend, dat de onrust, welke sinds verscheiden jaren onze volkplanting Beneden-Kanada geschokt had, in openlijken opstand was ontaard. Thans heeft men hier regstreeksche berigten, tot den 28sten November, uit Montreal, welker inhoud vrij verward is, doch waaruit men toch moet opmaken, dat de troepen der Koningin, bij een' eersten aanval, een niet onbelangrijk verlies geleden hebben.

Het schijnt, dat een detachement van vier of vijf compagnien Britsche troepen, met eenige stukken geschut en eenige weinige ruitery, een deel uitmakende van de meest uitgelezen regementen, den 22sten November door Kanadasche opstandelingen zijn aangetast, en na een scherp gevecht gedwongen zijn om naar Sorel (eene plaats aan de St. Laurens, beneden Montreal) terug te trekken, van waar zij eenige uren vroeger met verlies van twee veldstukken waren opgerukt. Van beide zijden was het getal gesneuvelden en gekwetsten vrij aanzienlijk.

— Gisteren avond heeft lord Melbourne in het Hoogerhuis verklaard, dat het Huis niet dan tot 16 Januarij, in stede van 1 Februarij, deszelfs werkzaamheden diende te schorsen, uit hoofde van het berigt, hetwelk was ontvangen, dat er een opstand in Beneden-Kanada was uitgebroken. Heden zou hij deswege alle bescheiden, zoo veel mogelijk, overleggen.

In het Lagerhuis heeft lord John Russel gezegd, dat hij gemeend had eene schorsing van de werkzaamheden van het Huis tot den 1sten Februarij te hebben kunnen voorstellen; — doch wanneer hij de zaak van Kanada in vollen omvang overweegt, oordeelde hij het zijn plicht, het Huis niet zoo lang uiteen te doen gaan. Hij geloofde wel niet, dat eenige maatregelen, welke het parlement, met opzigt tot Beneden-Kanada nemen mogt, van onmiddellijke uitwerking op de tegenwoordige gebeurtenissen in dat landschap zijn zouden; doch het bewind zou het Huis tegen de helft van Januarij bijeenroepen, om noodige schikkingen in dezen te beramen. De aanspiking tot gebeurtenissen in Kanada nagaande, zelde de minister: „Ten gevolge van de bestuiten, door het Lagerhuis in de vorige zitting genomen, werd de vergadering van Kanada bijeengeroepen, doch noodzakelijkerwijze geschorst, ten gevolge van hare weigering, om over het toestaan van geldelijken onderstand of verdere zaken te raadplegen. Sedert dien tijd zijn verschillende kenteekenen, door lord Gosford, in eenige depeches en brieven uit Beneden-Kanada aangeduid, voorgekomen; waaruit men moest opmaken, dat de bedoeling van de partij, welke zich bezwaard beschouwde, niet langer bestond in het zoeken van herstel door wettige middelen, maar, met der daad, om tot de wapenen de toevlugt te nemen, ten einde met geweld de krijgsmagt te keeren, welke in Kanada was gesteld, om het gezag van H. M. op te houden.

Daarna werd, overeenkomstig het verlangen des ministers, de eerste zitting, na de schorsing der werkzaamheden, op den 17^{den} Januarij bepaald.

Van den 24sten December.
Gisteren is de koningin in persoon in het Hoogerhuis verschenen,

om de goedgestemde civiele lijst te bekrachtigen. Er waren bij die gelegenheid niet zoo vele dames aanwezig als bij de opening van het parlement, doch daar de koningin in eene met diamanten geheel bezette staatsiekleeding was, maakte zulks de vergadering evenwel zeer achtterend.

PARIS, den 24sten December.
Berigten uit Madrid melden, dat er eene verandering van ministerie in den gematigden geest heeft plaats gehad. Hetzelve bestaat uit de volgende personen:
Graaf d'Ossolia, eersten secretaris van staat, raadsresident; generaal Espartero, minister van oorlog (ad interim waar te nemen door den baron del Solar); de heer Mon, minister van financiën; de heer Someruelos, president der Cortes; minister van binnenlandsche zaken; de heer Castro, minister van justitie; de minister van marine is nog niet bekend.

BRUSSEL, den 24sten December.
Schoon er nog troepen naar het Luxemburgsche oprukken, beschouwt men toch de zaak van het Grünwald als geschikt, daar, ten gevolge van de vertoogen van Engeland en Frankrijk, de regering van het Groothertogdom Luxemburg er vooreerst van afgezien schijnt te hebben, om hare aanspraken op dat wond te laten gelden.

AMSTERDAM, den 26sten December.
Affecten-Societeit van 26 December.
Men heeft heden van Londen berigten van jl. Zaterdag ontvangen, welke niet onbeduidend zijn. Op dien dag waren de Engelsche effecten bijna 2 pCt. achteruitgegaan, en ook alle overige vreemde fondsen waren zeer aangeboden. De zaak van Kanada baart veel ongerustheid, en dit alleen is de oorzaak van dezen gevoeligen achteruitgang. Nopens het geschil omtrent het Grünwald is men gerust gesteld, en gelooft men algemeen, dat deze zaak als geschikt beschouwd kan worden.

Handel in publieke Effecten.
Holland. 2½ pCt. 52½, ½, ¼, 1/8 veel gedaan; 5 pCt. Oost-Indië 98½ a 99; en van beiden voor Engelsche rekening verkocht; Kansbiljetten 22½, 1/8; Handelmaatschappij 170½, ½, ¼, 1/8, 1/16.
Spanje. Ardoins 19½.
Frankrijk. 3 pCt. 78½, ½.
Engeland. 3 pCt. 91½ a 92.
Er liep een los gerucht van verandering van het Engelsch ministerie.

Mengelwerk.

Maar wat is het toch vooreene Courant?

De Arnhemsche?
— Ja; ik hoor, het is een oppositie-blad; maar is die oppositie systematisch, of slechts tegen sommige maatregelen gerigt, of wel meent men er blootelijk mede, dat de courant vrij is en redeneert, zonder juist altijd uit te trompetten, dat wij eenen onseilbaren Koning bezitten, dat onze natie, de beste natie der wereld, door de beste ministers, op de beste wijze bestuurd wordt?

— Leest Gij de *Arnhemsche Courant* niet?
— Nu en dan, maar ik heb geen tijd om geregeld de Couranten te lezen; en daarom kan ik er niet genoeg over oordeelen.

— Ik lees de Courant vrij geregeld, en kan niet bemerken dat hare oppositie stelselmatig is, dan voor zoo verre men stelselmatig noemen wil het aanhoudend aandringen op punten, welke zij als noodzakelijk beschouwt en het bestrijden der maatregelen en der personen, welke die punten in den weg staan. Dit, dunkt mij, is logisch.

— Maar, is het niet eenigzins gevaarlijk? Wekt men, door de maatregelen der regering te bestrijden, geene ontevredenheid tegen die regering; ligt het bekampen en hekelen van sommige personen, die uwe inzichten in den weg staan, niet eenigermate buiten de grenzen eener vrije discussie?

— Mij dunkt, er vallen hier eenige onderscheidingen te maken; ik wil trachten uwe bedenkingen één voor één te beantwoorden: Gij vraagt vooreerst: *Wekt men, door de maatregelen der regering te bestrijden, geene ontevredenheid tegen die regering?* — Beschouwen wij nu, in de eerste plaats ons terrein. Waar bevinden wij ons? In het midden eener zeer bedaarde, verstandige, brave en verlichte natie, die van oudsher de gewoonte had zich met hare eigen zaken te bemoeijen, en dezelve nooit door éenen persoon naar goeddunken te laten besturen; eene natie, die gaarne mededenkt en medespreekt, en die daartoe, uit hoofde harer bedaardheid, uitnemend geschikt is. Bij die natie bestond voor lang eene vrije drukpers; en die vrije drukpers werd bij de oprigting van ons koninkrijk plechtig en uitdrukkelijk erkend als een doelmatig middel tot uitbreiding van kennis en voortgang van verlichting. Het waren dus de Nederlandsche natie en de prins van Oranje, onze tegenwoordige Koning, die, bij het vormen van onzen staat, eene hoofdvoorwaarde daarvan maakten: *Het is aan elk geoorloofd, om zijne gedachten en gevoelens door de drukpers, als een doelmatig middel tot uitbreiding van kennis en voortgang van verlichting te openbaren, zonder eenig voorafgaand verlof daartoe noodig te hebben.* De vrije drukpers werd toen beschouwd als eene hoofdzuil van eenen vrijen regeringsvorm. Het regt van vrije spraak, in zoo verre de grondwet het waarborgde, moet dus even heilig zijn en even onbestreden als de regeringsregten van den Koning, in den omvang dien de grondwet aan dezelve geeft. Eveneens als men *revolutionnair* kan noemen dengene, die een regt des Konings of der regering aanrandt; eveneens is die naam toepasselijk op hem, die een regt der natie of eens burgers schenden wil. Al wekte derhalve het bestrijden van de maatregelen der regering ontevredenheid tegen de regering, zoo zou dat bestrijden, door de grondwet veroorloofd, (want niemand toch zal willen beweren, dat onder vrijheid van drukpers slechts te verstaan is het regt om de maatregelen der regering te prijzen en zich tot walgens toe in vleijery en kruipung toe te geven) *regtmatic* zijn. De regering, die aannam om met eene vrije pers te regeren, heeft geen regt om te re-

geren zonder die. Bleek het onmogelijk, met eene vrije pers te regeren, zoo zouden er deswege maatregelen moeten worden genomen; maar niet door eene der partijen; door allen. Wat de natie aan zich heeft behouden, kan slechts door de natie worden vervreemd.

Doch wekt het bestrijden van de maatregelen der regering wezenlijk ontevredenheid tegen de regering?

Mij dunkt, dat bestrijden zou dan eerst ontevredenheid tegen de regering kunnen wekken, als men bevond dat het bestredene te regt werd bestreden; dat de regering ongelijk had en zulks niet toegeven wilde. Wierden de maatregelen der regering met drogredenen bestreden, zoo zou de regering zulks terstond aantoonen, en dan zouden, bij eene natie gelijk de onze, de aanvallen, hoogstens genomen, met onverschilligheid worden bejegend. Ja, wel verre van de regering te schaden, zouden zij haar aanzien kunnen verhoogen. Want hoe kunstiger, hoe gezocht, hoe ontvoegender de redeneringen der oppositie, hoe meer men eene regering acht en waarden zou, die zoo zeer de toets kon doorstaan. De oppositie is voor regeringen, wat het *essai* is voor de edele metalen; het *essai* toont de zuiverheid der zuivere, de valsheid der valsche; de oppositie doet de bekwaamheid der bekwaame, de ongeschiktheid der ongeschikte regeringen uitkomen. Voor kundig door te gaan, als gij alleen moogt spreken, en niemand u tegenspreken mag, dit bewijst niets. Maar weet de natie, dat haar bestuur tegengesproken zal worden, en in het constitutionele worstelperk bestreden, dan weet zij ook, dat zij gelegenheid zal hebben om haar bestuur te beoordeelen, en te zorgen, dat het staatschip niet, althans niet lang, door onkundige handen worde gestuurd.

Alzoo kan het bestrijden van de maatregelen der regering eerst dan ontevredenheid wekken, wanneer men ziet, dat de regering zich op eenen verkeerden weg bevindt en dien niet verlaten wil. En wie heeft dan schuld, de oppositie of de regering? De oppositie, indien de natie aanwezig is om de regering; maar de regering, indien de regering om de natie bestaat. In het eerste geval is alle oppositie ondoelmatig, oproerig, misdadig; in het laatste daarentegen, doelmatig, vaderlandlievend en verdienstelijk. (Het vervolg hierna.)

Eene vraag.

De heer FRETZ, die, krachtens de meerderheid van eene stem, als vertegenwoordiger uit de provincie Holland, onlangs, door de aanneming van het budget, het ministerie van gerekt geduld en onderworpen geloof schraagde, hoewel hij ten vorigen jare verklaard had voor het laatst zijne stem te geven aan de buitengewone aanvraag, welke het stelsel van volharding medebrengt; de heer FRETZ, die, eenige maanden geleden, de handelwijze der regering tegen de Afgescheidenen in een expres daartoe vervaardigd boekje verdedigde; die zelfde heer FRETZ verklaarde dezer dagen, dat, volgens zijn oordeel, tegen de Afgescheidenen, even als tegen krankzinnigen, zachte maatregelen de beste waren. — Daargelaten of het zeer vrijzinnig, of het zeer christelijk, of het zeer nederig is, andersdenkenden in het zoo teedere punt van godsdienst met krankzinnigen te vergelijken, zou het nog al der moeite waard zijn, te vernemen, wat de heer FRETZ door zachte maatregelen verstaat. Het is waar, krankzinnigen worden niet met dragonders uiteengejaagd, noch op inlegeringen onthaald; maar men sluit ze wel eens zekerheidshalve geboeid in hokken op. Zou de logische heer FRETZ dat ook een zacht middel noemen?

Oostenrijk onder den Vorst van Metternich.

(Vervolg van N°. 353.)

Het was niet gemakkelijk, rondom een van kracht verstoken centrum zoo veel vreemdslachtige en vijandige bestanddeelen zamen te houden, en een regelmatig geheel te vormen uit die Slavonische, Magyarische en Italiaansche bevolkingen, van welke wij gewag gemaakt hebben. De staatsman, die tot taak had, den ijzeren band, buigzaam en sterk, om haar heen te slaan, heeft meer dan één bezwaar te bekampen gehad. Uit deze pijnlijke en gevaarvolle gesteldheid sproten de haat en de vrees voor alle verandering, welke der Oostenrijksche staatkunde ten grondslag liggen, sinds de magtsaanvaarding van FRANS I en den heer VAN METTERNICH. Van daar die duizenderlei voorzorgen, om zich te beschutten tegen de vernielende bewegingen der eeuw, gelijk de protokollen zeggen. Maatregelen van binnen- en buitenlandse politie; pogingen om de Deutsche pers aan banden te leggen; gewapende tusschenkomst in de revolutionaire bewegingen van vreemde landen; regtsreeksche tusschenkomst te Napels; zijdelingsche in Spanje. Hoe krachtiger de denkbeelden van omwenteling en hervorming werden, des te meer wapende zich de heer VAN METTERNICH tegen hen met slimheid en geweld, des te vaster klemde hij zich aan het verleden, aan de voorregten, aan de eenheid der magt. Te voren, toen de hervormende beginsels betuigd en geklausterd waren door NAPOLEON, was het Rusland en het despotismus, dat de heer VAN METTERNICH bestreed.

Maar de revolutie werd gevaarlijk voor Oostenrijk. De heer VAN METTERNICH verklaarde haar den oorlog. Zie hier hoe zijne anti-liberale staatkunde ontvouwd wordt in een geschrift, hetwelk zijne levensbeschrijving behelst, en als officieel beschouwd kan worden.

«De onverzoenlijke haat, die van alle tijden bestaan heeft tusschen het historisch regt en de revolutionaire denkbeelden, welke dit regt weigerden te erkennen en vernietigen wilden, was nooit een gewrocht van het toeval, werd niet gerekend door voorbijaande belangen. Hij geleek, integendeel, de kamp van twee tegenstrijdige krachten in de natuur; het was eene noodwendige, onvermijdelijke werking. Dit historisch regt, nu, vertoont zich volkomen in de staatsregeling der landen, die voorheen deel uitmaakten van het Deutsche rijk, en waarvan de soeverein van Oostenrijk sinds verscheiden eeuwen het hoofd was; het vertoont zich eveneens in de erfelijke staten van het keizerlijk huis: overtuiging en de geheiligste herinneringen hadden het diepe wortels doen schieten bij alle natieën van Germaanschen oorsprong en taal. Door afstand te doen van dit oud en erfelijk regt, zou

men voor altijd de binnenlandsche organisatie en het geluk dier streken hebben vernietigd. Het zou daarbij nutteloos geweest zijn voor de bescherming der materiële belangen, die bij den oorlog zoo veel hadden geleden; want het was ligt in te zien, dat de volslagenste onderwerping aan de vorderingen des vijands dien kamp slechts kortstondig zoude hebben vertraagd, zonder dien te kunnen voorkomen. Deze beschouwing was toereikend om het den vorst, trouwen dienaar van den staat, ten pligt te maken, met alle magt en ten allen koste de revolutie te bestrijden, hare beginselen, en hare gevolgen. Doch het was niet alleen het belang van den staat, dien hij verlegenwoordigde, hetwelk hem dien tegenzin tegen nieuwigheden en omwentelingen inboezemde: hij volgde dienaangaande eene persoonlijke en innige overtuiging, gesproten uit de volkomen kennis, welke hij had van den aard dier leerstellingen, en de wijze waarop zij in toepassing gebragt geweest waren. De strenge regtvaardigheidsliefde, die zijne handelingen ingaf, deed hem, eens voor altijd, in den chaos der revolutie iets ontwaren, dat met zijne gevoelens streed; een man als hij moest voor het oog der wereld de houding aannemen van haren verklaarden vijand.»

Deze zoo buigzame en bemiddelende diplomaat trad voor geen geweldigen maatregel terug, zoodra hij er de noodzakelijkheid van inzag. Zijn antwoord aan den Napelschen gezant, die hem kwam verzoeken, Napels van eene gewapende tusschenkomst te verschoonen, behelst de algebeele uiteenzetting zijner beginselen:

«De Napelsche omwenteling,» zeide hij, «is het werk van eene misdadige sekte, het gewrocht van overrompeling en geweld. Indien de hoven haar de geringste aanmoediging gaven, al ware het slechts door hun zwijgen, zouden zij het zaad des opstands verspreiden in de landen, waar hij nog niet doorgedrongen is. Het eerste belang, de heiligste pligt der Mogendheden is, hem in zijne wieg te verstikken. Wat betreft het aanbod van het Napelsche gouvernement, om alles, wat in zijne magt staat, te verrigten, ten einde den voortgang der propaganda te stuiten, had het er de kracht toe, wij zouden het geen dank schuldig zijn voor iets, wat wij als eenen pligt van hetzelfde eischen zouden. De erkenning der nieuwe orde van zaken te Napels zou de grondslagen van onze eigen staat schokken, en den uwen de eenige middelen benemen, welke hij thans bezit, om de mannen der regeringloosheid te weerstaan. . . Die middelen zijn orde, en het staande houden der beginselen, waarop de rust der staten steunt; en die beginselen zullen zegelieren van het oogenblik af, dat het gouvernement besloten zal hebben, zijne oude instellingen te handhaven tegen de aanvallen der hervormers en der partijschappen.» Toen de gezant, eenigzins verbaasd, gevraagd had, of eene minnetlijke schikking volstrekt onmogelijk was, antwoordde de vorst: «Het komt hier op geene schikking aan, het komt er op aan, een middel aan te wenden tegen het kwaad. Stel alles in het werk, opdat de welgezinde mannen van uw land den Koning smecken, de tengels des bewinds weder op te vatten; al het sinds den 5den Julij verrigte te vernietigen; hon te straffen, die hun vaderland aan den rand des afgronds hebben gebragt, en eindelijk maatregelen te nemen, geschikt om het geluk en de welvaart des volks te verzekeren. Indien gij dit doet, zullen Oostenrijk en geheel Europa u in uwe loffelijke onderneming bijstaan.» Als daarop de gezant scheen te twijfelen, of er, in den aanwezigen stand van zaken, in Napels mannen te vinden zouden zijn, geneigd om zoodanige taal te ondersteunen, antwoordde de heer VAN METTERNICH: «Indien gij er niet vindt, zal Z. M. de Keizer, mijn meester, er u weten te bezorgen. Souverein over mannen, die deze beginselen erkennen, en de noodige magt bezitten, om het goede, dat ik u aangetoond heb, ten uitvoer te brengen; zal hij u te hulp komen. Beschik over 80 000, of, indien het noodig is, over 300,000 Oostenrijksche soldaten; zij zullen op uwe eerste aanvraag optrekken, en u te Napels terugbrengen, overwinnaar der weerspanningen.» Daar het Napelsche bewind buiten staat was, den opstand het hoofd te bieden, was inderdaad dit middel waarschijnlijk het eenige, om eene onvermijdelijke ontkenning te bespoedigen. De gezant erkende die noodzakelijkheid niet, of wilde ze niet erkennen, en sprak met bitterheid het leedwezen uit, dat hij, die gekomen was om bloedstorting te verhogen, het Oostenrijksche gouvernement tot die geweldige maatregelen bereid vond. «Ja, — hervatte de vorst VAN METTERNICH, het gesprek eindigende, — er zal bloed stroomen; maar het zal nederkomen op hen, die den roem en het geluk van hun land opofferden aan eigenbelang. Wat mij betreft, ik werp deswege de verantwoordelijkheid van mij af; ik handel slechts zoo als de belangen van mijn vaderland het mij voorschrijven.»

Hoe de roem en het geluk van Napels hersteld werden, weet men.

(Het slot hierna.)

Waterhoogte voor Keulen.

23 December: 16 voet, 0 duim.

24 December: 17 voet, 4 duim.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 Dec. 4 El 6 Palm 1 Duim; gewassen 26 Duim gevallen 0 D.

Den 27 Dec. 4 El 8 Palm 4 Duim; gewassen 23 Duim gevallen 0 D.

Advertentiën.

Heden beviel voorspoedig van een' zoon; CORNELIA HENDRICA DOROTHEA TIELEMANN, geliefde Echtgenote van ARNHEM, LOR. KOLTSCHOTEN, den 13den December 1837. Notaris.

Den 26sten December 1837 hevelij te HENDELO, in Overijssel, voorspoedig van eene DOCHTER, A. VAN G. R. O. N. I. N. G. E. M. O. L. L. Predikant, *Benige Kennisgeving.*

Heden overleed ons geliefd jongste zoontje H. E. S. S. E. L., aan eene Hiertekte, in den jeugdigen leeftijd van ruim vier jaren. Den 18den December 1837. H. G. R. E. V. I. N. K., Geb. R. O. M. M. A. Bloedverwanten en Vrienden gelieven deze tevens als bijzondere Kennisgeving aan te nemen.

Heden is alhier in den ouderdom van vier en veertig jaren overleden de Hoop Wel Geboren Heer en M^r. H. A. R. M. E. N. W. I. L. L. E. M. J. A. N. B. A. R. O. N. V. A. N. B. I. J. N. D. E. N. O. L. D. E. N. J. A. D. L. E. R., Register in de Rechtbank van Arnhem, den 23sten December 1837.

De Notaris Mr. W. H. T. A. A. I. J., te Arnhem, is van meening, krachtens verleende autorisatie der Rechtbank te Arnhem, op Woensdag den 10den Januarij 1838, te doen inzetten, en 14 dagen daarna, op Woensdag den 24sten Januarij daaraanvolgende, beide des avonds ten 7 ure, in het logement *het Zwijnshoofd*, te Arnhem, in het openbaar te veilen, en naar geloegen geldende, te verkoopen:

Het **BUITENGOED, BRONBEEK**, liggende onder de gemeente van Arnhem, in eene uitgestrektheid van 270 ellen langs den Straatweg naar Zutphen, nagenoeg ter halver wege tusschen Arnhem en Velp, en in onmiddellijke nabijheid van onderscheidene andere Buitengoden; bestaande uit **HEERENHUIS**, waarin zes meest behaagen en daaronder vier zeer ruine **KAMERS, KEUKEN, KELDER, MEIDENKAMER, ZOLDER**, groot en ruim **ACHTERHUIS**, waarin **PAARDEN- en BEESTENSTALLING**, en thans mede dienende tot berging van **Ruipgen**; **BOOMGAARD**, twee stukken **BOUWLAND**, waarvan een groot 1 bunder, 63 roeden 50 ellen, aan den Straatweg, **BOSCH** en **WANDELINGEN**, alles aan elkander, en in het geheel groot 8 bunders, 25 roeden en 50 ellen, met de Opgaande **Boomen** en het Regt van **Bepoting** langs den Straatweg voor de geheele uitgestrektheid van hetzelfde.

Van dit Buitengoed, aan eenen levendigen Straatweg liggende, heeft men daar te boven een schoon en ruim uitzicht; rijk aan **BRONNEN** en in de lengte doorsneden met eene overvloedige, heldere **BEEK**, op de plaats zelve ontspringende, onderscheidt het zich door eenen sierlijken en bevalligen **aanleg van OPGAANDE BOOMEN** en **HAKHOUD**, afgewisseld door twee **VIJVERS, WATERVAL, FONTEIN** en andere **WATERWERKEN**.

Thans verhuurd aan den heer **P. J. C. B. E. R. G. E.**, voor 750.00 in het jaar, zal hetzelfde, gedurende twee dagen vóór den Inzet, op een bewijs van den voornoemden Notaris, van des voormiddags elf tot des namiddags vier uren, te zien zijn; terwijl nadere aanvragen ter bezigtiging tusschen den Inzet en toeslag vermoedelijk niet afgewezen zullen worden.

Voor meerdere inlichtingen gelieve men zich ten kantore van bovengenoemden Notaris te adresseren. — Brieven Franco.

Onders of Voogden, genegen zijnde hunne Kinderen of Pupillen **ONDERWIJS** te doen geven in de **TEEKEN-BOUW- en DOORZIGT-KUNDE**, of zulks te doen voortzetten, gedurende den loop van het jaar 1838, worden verzocht zich te vervoegen bij eene Commissie der Directie van het Genootschap **Kunstoefening**, te Arnhem, dewelke daartoe vaceren zal op Vrijdag en Zaterdag, den 29sten en 30sten December aanstaande, van des voormiddags ten 10 tot des namiddags ten 2 ure, ten huize van den Penningmeester van het Genootschap den heer **M^r. A. A. P. A. S. T. E. U. R.**, woiende in de Weverstraat, Wijk G, No. 46.

Tevens dient tot narigt, dat de Directie van het Genootschap voornoemd, door de zorg van het Stads-Bestuur is in staat gesteld geworden, om, gedurende den loop van het aanstaande jaar 1838, aan een bepaald getal Kweekelingen **gratis** onderwijs te geven in de **GRONDBEGINSELEN DER MEETKUNDE**, toegepast op **Ambachten en Handwerken**; wordende bij deze diegenen, welke zich dit Onderwijs wenschen ten nutte te maken, uitgenoodigd, om zich, insgelijks op bovengenoemde dagen, bij de gezegde Commissie aan te geven.

Arnhem, den 19den December 1837. Namens de Commissie voornoemd, **G. ANDRE DE LA PORTE**, Secretaris.

Te Huur, Om naar verkiezing, met Primo April of Primo Mei 1838, te aanvaarden: Het aanzienlijk **LAND GOED**, den **Brief van de** gelegen nabij **Barneveld**, aan de passage op **Amersfoort, Scherpenweel** en **Henswoude**, met deszelfs logeabte **HEERENHUIZINGE**, bevattende onderscheidene **VERTREKKEN, DOMESTIEKEN KAMERS, ZOLDER, KEUKEN, KELDER** en verdere **GEMAKKEN**, voort ruine **STALLING** voor Paarden en Koebeesten, **KOE- en HUIS- en TUINMANSWONING**. — **Widera MOES- en TUINGRONDELEN**, met Druifjes en Perzikenbasten, aanzienlijke **BOOMGAARD, WEI- en BOUWLANDEN**, lommerrijke en uitgestrekte **WANDELINGEN**, met opgaande **Boomen** en **Hakhout** beplant, alles op de nieuwste en aangenaamste wijze aangelegd, met loopend water doorvteden en in zijn geheel omringd door water- en vischrijke **Graachten**. — Te bevragen ten kantore van den Notaris **H. M. E. I. J. M. E. T. T. E. N. B. A. I. N. C. K.** te **Barneveld**, (Gelderland). — En van de Makelaar **A. A. H. S. W. E. I. J.** te **Amsterdam**. Brieven franco.

LEES HIER! Om bijzondere omstandigheden wordt te koop aangeboden eene in **Gelderland** gelegene **WINSTGEVENDE AFFAIRE**, waartoe een kapitaal **f80,000** á **f100,000** vereischt wordt, en welke voor eene **aanzienlijke uitbreiding** vatbaar is. — Om nadere inlichtingen kan men zich, met gefrankeerde brieven, onder de letters **X, Y, Z.**, vervoegen bij den Boekdrucker **C. A. THIEME** te **Arnhem**.

Ter uitbreiding van eene winstgevende zaak vraagt men ten spoedigste op goede hypotheek, voor den tijd van 6 of 12 maanden, eene som van 5 á 6000 guldens, tegen 5 of 5½ pCt. 's jaars. Adres met vrachtvrije brieven onder letter A bij den Boekhandelaar **W. J. KRUIJTT** te **Arnhem**.

Tot Zomer- en Winterverblijf wordt tegen Mei in de nabijheid van **Deventer** of **Zutphen** **TE HUUR** gevraagd: Een **OPTREKJE** bestaande in eene **Burgerwoning**, met een stukje **WEI- en BOUWLAND** en gelegenheid tot **Stalling** van 1 á 2 Beesten. Men vervoege zich met vrachtvrije brieven bij **G. BRUW- W. E. R.** te **Deventer**.

Een **HUIS** te **Rheden**, waarin eene **BARKEERIJ** is uitgeoefend, zal, krachtens daartoe door de Rechtbank te **Almelo** verleende autorisatie, ten overstaan van den te **Velp** residerenden Notaris **van ROSENTHAL**, op den 4den Januarij 1838 bij inzetting, en den 11den Januarij daaraanvolgende bij toeslag, beiden des middags ten 12 ure, te **Rheden** worden verkocht.

Met Februarij aanstaande of later, wordt er gevraagd een ongetrouwd **KOETSIER**, van de **Harjorische** Godsdienst, die voldoende getuigenissen bezit, zóowel van goed gedrag, als van volledige bekwaamheid in het rijden met vier paarden. Adres, Brieven franco, met de Letter A, bij de boekhandelaars **VAN TERVEEN EN ZOON** te **Utrecht**.

Berigt aan **Liqueurstokers, Koekbakkers, Balletjeemakers** en **Winkeliers**, dat de **BLANKE** en **BRUINE MELEER-STROOP**, als ook de **GEBRANDE STROOP**, aan de Fabriek van **GERLACH** en **VERHOEVEN**, te **Heusden**, bij 's **Bosch**, niettegenstaande de hoogere prijzen van den **Honig** en de gewone **Huis-Stroop**, tot **VERMINDERDE PRIJZEN** te bekomen zijn. Brieven franco.

Magazijn van Galanteriën en Fer de Berlin. De Ondergeteekende heeft de eer het geacht publiek te berigten, dat hij alhier aangekomen en uitgekapt is bij den Heer **J. H. O. B. E. R. T.**, in het **Hôtel der Nederlanden**, met een groot assortiment **GALANTERIEEN**, waaronder vooral uitmunten **GARNITURES** voor Heeren en Dames, fijn geschilderde **SNUIFTABAKS- en SIGARENDOOZEN**, en vele tot dit vak behorende voorwerpen. Hij beveelt zich zeer in de gunst van het geëerd publiek en belooft eene zeer billijke bediening. **S. SCHARZMAN.**

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ. Dienst tusschen **Rotterdam, Arnhem** en **Keulen**, Voor de Maand **December 1837.** Van **Rotterdam** naar **Arnhem** den 28 des morgens ten 7 ure. Van **Arnhem** naar **Keulen** den 29 des morgens ten 7 ure.

